

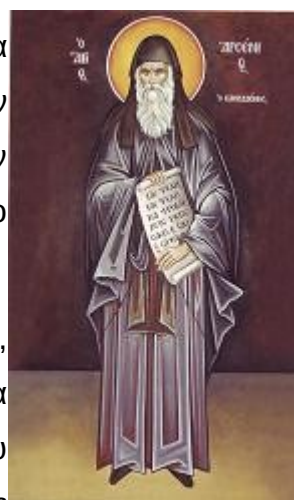
Σύντομος Βίος Αγίου Αρσενίου Καππαδόκη

Ο Οσιώτατος Αρσένιος ο Καππαδόκης γεννήθηκε γύρω στα 1840 στα Φάρασα ή Βαρασιό, στο Κεφαλοχώρι των έξι Χριστιανικών χωριών της περιφέρειας Φαράσων της Καππαδοκίας. Οι γονείς του ήταν πλούσιοι σε αρετές και μέτριοι σε αγαθά. Είχαν αποκτήσει δύο αγόρια, τον Βλάσιο και τον Θεόδωρο (τον Άγιον Αρσένιο).

Από μικρή ηλικία έμειναν ορφανά και τα προστάτεψε η θεία τους, αδελφή της μητέρας τους. Ένα θαυμαστό γεγονός που συνέβηκε στα παιδιά και την θαυματουργική διάσωση του μικρού τότε Θεόδωρου από τον Άγιον Γεώργιο που τον έσωσε από βέβαιο πνιγμό, είχαν ως αποτέλεσμα, για τον μεν Βλάσιο να δοθεί με τον δικό του τρόπο στον Θεό, να τον δοξολογεί ως δάσκαλος της Βυζαντινής Μουσικής και κατέληξε αργότερα στην Κωνσταντινούπολη, για τον Θεόδωρο δε να θέλει να γίνει καλόγερος. Στη συνέχεια μεγαλώνοντας, στάλθηκε στη Νίγδη και μετά στη Σμύρνη όπου τέλειωσε τις σπουδές του.

Στα είκοσι έξι του περίπου χρόνια πήγε στην Ιερά Μονή Φλαβιανών του Τιμίου Προδρόμου όπου αργότερα κάρηκε Μοναχός και πήρε το όνομα Αρσένιος. Δυστυχώς όμως δε χάρηκε πολύ την ησυχία του, διότι εκείνη την εποχή είχαν ανάγκη μεγάλη από δασκάλους και ο Μητροπολίτης Παΐσιος ο Β', τον χειροτόνησε Διάκο και τον έστειλε στα εγκαταλειμμένα παιδιά. Αυτό φυσικά γινόταν στα κρυφά, με χίλιες δυό προφυλάξεις, για να μη μάθουν τίποτε οι Τούρκοι. Στο τριακοστό έτος της ηλικίας του χειροτονήθηκε στην Καισάρεια Πρεσβύτερος με τον τίτλο του Αρχιμανδρίτου και την ευλογία ως Πνευματικός.

Άρχισε πια η πνευματική του δράση να γίνεται μεγαλύτερη και να απλώνεται. Με την άφθονη Θεία Χάρη που τον προίκισε ο Θεός θεράπευε τις ψυχές και τα σώματα των πονεμένων ανθρώπων. Είχε πολλή αγάπη στον Θεό και προς την εικόνα Του, διότι, όταν

έβλεπε πολύ πόνο και καταπίεση Τουρκική, η αγάπη τον έβγαζε έξω από τον εαυτό του και έξω από το χωριό του και αγκάλιαζε και τα γύρω χωριά. Θεράπευε τον ανθρώπινο πόνο όπου τον συναντούσε σε Χριστιανούς ή Τούρκους. Για τον Άγιον δεν είχε καμιά σημασία, διότι έβλεπε στο πρόσωπό τους, την με πολλή αγάπη πλασθείσα εικόνα του Θεού. Αναρίθμητα είναι τα θαύματα που επετέλεσε ο Άγιος με τη χάρη του Θεού. Στείρες γυναίκες τεκνοποιούσαν, αφού τις διάβαζε ευχή ή έδιδε 'φυλακτό' που ήταν ένα κομμάτι χαρτί γραμμένο με κάποιες ευχές που τις έγραψε ο ίδιος. Διάβαζε το Άγιο Ευαγγέλιο σε σοβαρές περιπτώσεις, όπως στους τυφλούς, βουβούς, χωλούς, παραλυτικούς, δαιμονισμένους και γινόντουσαν καλά, μόλις τελείωνε την ανάγνωση. Πολλοί Χριστιανοί και Τούρκοι είχαν θεραπευθεί, αφού πήραν χώμα από το κατώφλι του κελιού του και αναμιγνύοντας το με λίγο νερό το έπιναν, πιστεύοντας ότι θα εθεραπεύοντο και η πίστη τους που είχαν στον Άγιο, έκανε το θαύμα. Χρήματα φυσικά δε δεχόταν ποτέ, ούτε κι έπιανε στα χέρια του. Συνήθιζε να λέγει 'η πίστη μας δεν πουλιέται'.

Βίωνε ολοκληρωτικά και 'έπασχε τα Θεία'. Ζούσε με αυταπάρνηση, διότι πολύ πρώτα τον Θεό και μετά την εικόνα Του, τον πλησίον. Αιματηρούς αγώνες και προσπάθειες κατέβαλε για να διατηρήσει τους συγχωριανούς και τους συμπατριώτες του στην πίστη του Χριστού, στην Ορθόδοξη πίστη, για να μην κλονιστούν και αλλαξοπιστήσουν στις χαλεπές εκείνες ημέρες και εποχές, από τις πολλές και διάφορες πιέσεις που δεχόντουσαν από τους Τούρκους, αλλά και από τους διάφορους προβατόσχημους λύκους, τους προτεστάντες, που προσπαθούσαν να λυμάνουν την ποιμνη του Χριστού.

Το κελί του, μικρό, απέριπτο, ευρισκόταν μέσα στον κόσμο, αλλά συγχρόνως κατόρθωνε να ζει και εκτός του κόσμου. Σε αυτό, καθώς και για τα Θεία του κατορθώματα, πολύ τον βοηθούσαν οι δύο ημέρες (η Τετάρτη και η Παρασκευή) που έμενε έγκλειστος στο κελί του, προσευχόμενος. Οι οποίες καρποφορούσαν περισσότερο πνευματικά τότε, διότι αγίαζαν και την εργασία των άλλων ημερών. Ώρες έμενε γονατιστός προσευχόμενος στον Θεό για τον λαό Του, που τον είχε εμπιστευθεί στα ασκητικά χέρια του δούλου Του Αρσενίου. Η μεγάλη ευαισθησία Του Αγίου Πατρός δεν άντεχε να κάνει κανένα κακό στην πλάση. Ιδιαίτερα στα ζώα. Ποτέ του δεν κάθησε σε ζώο να το κουράσει, για να ξεκουράσει τον εαυτό του. Προτιμούσε πάντοτε να βαδίζει πεζός και όπως συνήθιζε ξυπόλυτος. Είχε πάντοτε μπροστά του τον Χριστό που ποτέ Του δεν κάθησε σε ζώο – μόνο μια φορά – κι όπως χαρακτηριστικά έλεγε: 'εγώ που είμαι χειρότερος κι από το γαϊδουράκι, πώς να καθήσω σ' αυτό;' Για να κρύψει τις αρετές του από τα μάτια των ανθρώπων και να αποφύγει έτσι τους επαίνους, κατάφευγε σ' ορισμένες 'ιδιοτροπίες'. Παρουσιαζόταν σαν σκληρός, θυμώδης, οξύθυμος, απόπερνε τις διάφορες γυναίκες, που από αγάπη για αυτόν

και ευγνωμοσύνη προσπαθούσαν να τον βοηθήσουν, με διάφορους τρόπους, να του μαγειρεύουν και να του στέλλουν φαγητό. Όπως χαρακτηριστικά έλεγε στον πιστό του φίλο και ψάλτη Πρόδρομο τα εξής: 'Εάν ήθελα να με υπηρετούν γυναίκες, θα γινόμουν έγγαμος ιερέυς και θα με υπηρετούσε παπαδιά. Τον καλόγερο που τον υπηρετούν γυναίκες, δεν είναι καλόγερος'.

Όταν ύψωνε τα χέρια του για να παρακαλέσει για κάτι τον Θεό, άρχιζε να τον παρακαλεί προσευχόμενος και φωνάζοντας, 'Θεέ μου!' λες και ξεκοβόταν η καρδιά του εκείνη την ώρα, και θαρρείς πως έπιανε τον Χριστό από τα πόδια και δεν τον άφηνε, εάν δεν του έκανε το αίτημά του. Εμείς όπως έλεγαν οι Φαρασιώτες 'στην Πατρίδα μας τι θα πει γιατρός, δεν ξέραμε. Στον Χατζεφεντή τρέχαμε. Στην Ελλάδα μάθαμε από γιατρούς, αλλ' αν τα πούμε στους εντόπιους, τους φαίνονται παράξενα'.

Εκτός από τα άλλα του χαρίσματα είχε και το προορατικό χάρισμα. Είχε πληροφορηθεί από τον Θεό, πώς θα έφευγαν για την Ελλάδα και έγινε στις 14 Αυγούστου του 1924 με την ανταλλαγή των πληθυσμών. Γνώριζε από προηγουμένως και τον θάνατό του και ότι αυτός θα συνέβαινε σ' ένα νησί.

Η αγία του μορφή συνέχεια σκορπούσε Χάρη και παρηγοριά. Το πρόσωπό του έλαμπε από την ασκητική γυαλάδα, που έμοιαζε σαν το χρώμα του φτασμένου κυδωνιού. Είχε πια εξαύλωθεί από τους υπερφυσικούς πνευματικούς αγώνες, που έκανε από αγάπη στον Χριστό, καθώς και από τους πολλούς του κόπους για την αγάπη προς το ποίμνιό του, που το εποίμανε πενήντα χρόνια σαν καλός Ποιμένας.

Τρεις μέρες πριν την εκδημία του ήρθε η Παναγία, τον γύρισε σ'όλο το Άγιο Όρος, τα Μοναστήρια, τους Ναούς που τόσο επιθυμούσε να δει και δεν είχε αξιωθεί, και του είπε ότι σε τρεις ημέρες θα παρουσιαστεί στον Κύριο, που τόσο πολύ αγάπησε και έδωσε όλο του τον εαυτό σ' Αυτόν. Έφυγε στις 10 Νοεμβρίου το 1924. Με λίγα λόγια αυτός ήταν ο Άγιος Αρσένιος.

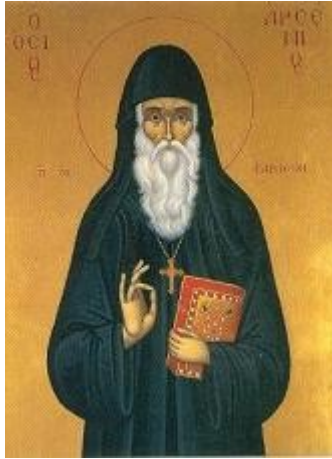

Ιερός Ναός Οσιομαρτύρων Βαραχισίου και Ιωνά όπου λειτουργούσε ο Όσιος Αρσένιος ο Καππαδόκης

Απολυτίκιον (ήχος γ')

«Βίον ένθεον, καλώς ανύσας, σκεύος τίμιον του Παρακλήτου, ανεδείχθης θεοφόρε Αρσένιε, και των θαυμάτων την χάριν δεξάμενος, πάσι παρέχεις ταχείαν βοήθειαν, πάτερ Όσιε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι, ημίν το μέγα έλεος».

Εορτή: 10η Νοεμβρίου

Πρόσφατη Μαρτυρία

Παρεκκλησιά 15/07/07

Έχουν κλείσει τέσσερα χρόνια από τότε που δέχθηα την ευεργεσία του Αγίου Αρσενίου Καπαδόκου σ'ένα προσωπικό πρόβλημα υγείας που είχα στα πόδια μου. Όταν με έπιανε κρίση δεν ένιωθα τα πόδια μου και αν δεν προλάβαινα να καθήσω έπεφτα κάτω, παρόλες τις Θεραπείες και εξετάσεις που έκανα, δεν είδα καμία ωφέλεια.

Το Σεπτέμβρη του 2001 πήγα με τρία άτομα στο Άγιο Όρος με διανυκτέρευση στην Ουρανούπολη. Το βράδυ πήγαμε για περίπατο στον παραλιακό δρόμο. Στην επιστροφή ένιωσα τα πόδια μου να χάνουν την ισορροπία τους και να ξηραίνονται. Τη συγκεκριμένη στιγμή που έπεσα είχε βρεθεί ένα τραπέζι και μια καρέκλα στην άκρια τον πεζοδρομίου που σαν να είχαν τοποθετηθεί για μένα τη συγκεκριμένη στιγμή και με περίμεναν. Αρπάχτηκα από το τραπέζι και βρέθηκα στην καρέκλα, και έτσι γλίτωσα την πτώση στο πεζοδρόμιο.

Την επόμενη ξεκινήσαμε για το Άγιο Όρος όπου μείναμε για 5 μέρες. Στην επιστροφή διανυκτερεύσαμε στη Θεσσαλονίκη και το πρωί πήραμε ταξί. Επειδή είχαμε χρόνο είπαμε στον ταξιτζή να μας πάρει στο μοναστήρι όπου ήταν Θαμμένος ο γέροντας Παΐσιος, να προσκυνήσουμε τον τάφο του.

Όταν φθάσαμε εκεί γινόταν τρισάγιο στον τάφο του γέροντα. Όταν τέλειωσε, προσκυνήσαμε τον Σταυρό που ήταν στον τάφο και κατεβήκαμε να προσκυνήσουμε στην εκκλησία, όμως μια μορφή κάποιας εικόνας έμεινε τυπωμένη στο μυαλό μου χωρίς να

ξέρω ποιος Άγιος ήταν.

Μετά επιστρέψαμε στην Κύπρο με το πρόβλημα να χειροτερεύει. Ήρθα στο σημείο να μην μπορώ να περπατήσω δέκα λεπτά, ή να σταθώ. Ξηραίνονταν τα πόδια μου σε σημείο να μην τα νιώθω και αν δεν προλάβαινα να καθήσω κάπου έπεφτα κάτω.

Είχε περάσει από τότε που ήρθαμε από το Άγιο Όρος ενάμιση χρόνος. Μια μέρα όπως καθόμουν το μεσημέρι και διάβαζα άκουσα να φωνάζει κάποια γυναικά, βγήκα έξω και βλέπω μια σεβάσμια κυρία με άσπρα μαλλιά που κατέληγαν σε ένα μικρό κότσο .

Της λέω «σε τι οφείλω την επίσκεψη σας;» και μου λέει «κάνω έρανο για την εκκλησία που κτίζεται τον Άγιον Αρσένιον.» Της λέω «η ώρα η καλή και της έδωσα τον οβολό μου, μου έδωσε την απόδειξη και μαζί κάποια φυλλάδια με τέσσερις σελίδες. Από έξω ήταν η μακέτα της εκκλησίας. Όταν άνοιξα τα φυλλάδια καταλήφθηκα από μεγάλη συγκίνηση. Όταν αντίκρισα τη μορφή που είχα στο μυαλό μου ενάμιση χρόνο, τη μορφή του Αγίου Αρσένιου και αμέσως διάβασα αυτά που έγραφε, για το βίο Του Αγίου

. Το βράδυ πριν πάω για ύπνο το ξαναδιάβασα και στον ύπνο μου είδα ότι ήρθε ένα αυτοκίνητο και μου έφερε ένα Θόλο απ' αυτούς που είχε στη μακέτα της εκκλησίας για, να το μεταφέρω εγώ στην εκκλησιά όπου κτιζόταν.

Τον πήρα στους ώμους και ξεκίνησα, αλλά κουράστηκα, έτσι τον έβαλα κάτω και κάθισα να ξεκουραστώ. Εκείνη την ώρα περνούσαν τρία άτομα και μου είπαν να με βοηθήσουν, τους είπα ευχαριστώ αλλά θα ξεκουραστώ και θα τον μεταφέρω μόνος μου.

Όμως η κούραση μου ήταν μεγάλη και ξάπλωσα κάτω στη γη για να ξεκουραστώ. Τότε άρχισαν οι δυνατοί πόνοι εκεί που είχα το πρόβλημα. Ήταν τόσο δυνατοί που έκλαιγα και φώναζα από τούς πόνους. Δεν ξέρω πόση ώρα πήρε και ξύπνησα από τούς πόνους οι οποίοι συνεχιστήκαν για λίγο αλλά σταμάτησαν για πάντα.

Από τότε δε μου ξανασυνέβηκε κανένα πρόβλημα με τα πόδια μου. Τώρα μπορώ να περπατώ όση ώρα θέλω και να στέκομαι χωρίς καμιά ενόχληση.

Ευχαριστώ, το Θεό και την Παναγία που βρίσκονται πάντα κοντά μας και μας προστατεύουν στέλνοντας τους Αγίους Τους και μας βοηθούν σε κάθε περίπτωση.

Ευχαριστώ, και τον Άγιο Αρσένιο που μου χάρισε την υγεία μου.

Δημήτρης Γεωργίου

Σάββα Ροσιΐδη 2

Παρεκκλησιά Λεμεσός

<http://www.agiosarsenios.com/>